

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 373/2025
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Fit me revolution“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Ирена Ковинић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Слободан Дамјановић, адвокат из ..., ради утврђења и испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5344/24 од 13.03.2025. године, у седници одржаној дана 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5344/24 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5344/24 од 13.03.2025. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 3644/22 од 28.05.2024. године којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да уговор о гарантованом снабдевању електричном енергијом број ... (мали купци), који је закључен 09.02.2022. године, између снабдевача и тужиоца на неодређено време за објекат у Београду, у улици ... бр. ..., Вождовац, производи правно дејство и обавезе туженог да под условима из истог уговора врши испору електричне енергије преко бројила ..., мерно место Београд-Вождовац, улица ... бр. .. и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев није основан а из разлога јер тужени није пасивно легитимисан. Тужени као оператер дистрибутивног система у ситуацији када спроводи налог снабдевача за обуставу испоруке електричне енергије, само на основу налога – обавештења снабдевача може да настави испоруку електричне енергије крајњем купцу. Тужени није потписник уговора о гарантованом снабдевању електричном енергијом од 09.02.2022. године, већ је исти закључен са гарантованим снабдевачем на основу члана 190. Закона о енергетици, у циљу реализације налога из решења о привременој мери. Због тога тужбени захтев није основан.

О захтеву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Из наведеног следи да не постоји неуједначеност судске праксе на начин на који се то указује ревизијом. Ревизијским наводима указује се по схватању ревидента на погрешну примену материјалног права од стране нижестепених судова, што само по себи није разлог за изузетну дозвољеност ревизије.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 487. ставом 1. ЗПП прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредности од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.08.2022. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић